

tryk anvendes i den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 1.

I lovudkastets bemærkninger er om udtrykket alene anført, at kriteriet er opfyldt, såfremt den pågældende har sit varigere eller tilsigtet varigere hovedopholdssted her i landet. I øvrigt anføres det, at den nærmere afgrænsning af kriteriet kan give anledning til en vis tvivl. Under henvisning til, at det generelle spørgsmål om afgrænsningen af den personkreds, hvis handlinger i udlandet er eller bør være omfattet af dansk straffemyndighed i bestemmelsen i straffelovens § 7, vil blive behandlet af Jurisdiktionsudvalget, har Justitsministeriet imidlertid ikke fundet grundlag for at foreslå en særlig regulering af spørgsmålet i forbindelse med dette lovforslag.

Jurisdiktionsudvalget skal på den baggrund begrænse sig til at pege på, at det i relation til den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 1, formentlig må antages, at en asylansøger i almindelighed ikke anses som bosat i Danmark, før han/hun i givet fald har opnået asyl, eller efter afslag på asyl eventuelt opholder sig her på såkaldt »tålt ophold«.

Da den nærmere fastlæggelse af udtrykket »bosat i den danske stat« er et spørgsmål, der har betydning for hele § 7 og ikke kun i relation til den nye bestemmelse i stk. 3, finder udvalget imidlertid ligesom Justitsministeriet, at der er tale om et generelt spørgsmål, som der ikke er grundlag for at foreslå en nærmere regulering af i forbindelse med den foreslåede begrænsede ændring af jurisdiktionsreglerne. Udvalget vil behandle spørgsmålet mere indgående i forbindelse med sine kommende, mere generelle overvejelser om det aktive personalprincip.

6. Særligt om forsøgs- og medvirkenshandlinger

I de almindelige bemærkninger til lovudkastet er det under pkt. 2 om gældende ret bl.a. anført, at det må anses som tvivlsomt, hvorvidt en strafbar forsøgs- eller medvirkenshandling, der foretages i Danmark, er undergivet dansk straffemyndighed, hvis den pågældende handling relaterer sig til et forhold, der skal begås i et andet land, hvor forholdet ikke er strafbart, og dette forhold som følge af kravet om dobbelt strafbarhed ikke er undergivet dansk straffemyndighed.

I de almindelige bemærkninger under pkt. 4.2. er det anført, at det med den foreslåede nye bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 3, afklares, at medvirken til kvindelig omskæring, der foreta-

ges i udlandet, vil kunne straffes her i landet, uanset om medvirkenshandlingen er foretaget her i landet eller i udlandet. Det anføres, at der således vil være klar hjemmel til at straffe medvirkenshandlinger, der foretages her i landet, selv om omskæringen foretages i et land, hvor kvindelig omskæring ikke er strafbart.

For så vidt angår spørgsmålet om dansk straffemyndighed med hensyn til medvirkenshandlinger i relation til kvindelig omskæring, har Justitsministeriet således lagt til grund, at en gennemførelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 3, vil indebære, at medvirken til kvindelig omskæring, der foretages i udlandet, herunder i lande, hvor kvindelig omskæring ikke er strafbart, vil kunne straffes her i landet, uanset om medvirkenshandlingen er foretaget her i landet eller i udlandet.

Der er ikke i lovbemærkningerne nærmere redegjort for, i hvilket omfang hjemmelen for dansk straffemyndighed i sådanne tilfælde vil være straffelovens § 6 eller § 7. Denne afgrænsning har navnlig betydning for spørgsmålet om den personkreds, der omfattes af dansk straffemyndighed. Straffelovens § 7 er som udgangspunkt begrænset til danske statsborgere og herboende udlændinge, mens straffelovens § 6 om handlinger, der begås på dansk territorium, i princippet omfatter enhver. Skal hjemmelen for dansk straffemyndighed i forhold til de her omhandlede handlinger søges i straffelovens § 7, må det endvidere afklares, om det er den gældende bestemmelse i § 7, stk. 1, nr. 2, der skal anvendes, således at det er tilhørsforholdet til Danmark på påtaletidspunktet, der er afgørende, eller om forholdet er omfattet af den nye bestemmelse i § 7, stk. 3, således at det er tilhørsforholdet på gerningstidspunktet, der er afgørende for, om handlingen er undergivet dansk straffemyndighed.

Med henblik på at belyse disse spørgsmål sondres der i det følgende mellem tilfælde, hvor medvirkenshandlingen er begået i Danmark, og tilfælde, hvor handlingen er begået i udlandet. Eksemplerne tager sigte på medvirken til kvindelig omskæring, der skal foretages i udlandet, og hvor selve omskæringen således ikke er undergivet dansk straffemyndighed i medfør af straffelovens § 6 (eventuelt sammenholdt med § 9). På grund af den nære sammenhæng til medvirken, inddrages også forsøgshandlinger: